

Ne legyél balgata¹ és rest² szívű³, hanem hozd ide a kezedet és légy hívő!

Bibliolvasás: Már este volt azon a napon, a hét első napján, és a zsidóktól való félelem miatt az ajtók is zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, eljött Jézus, megállt középen, és azt mondta nekik: Békesség nektek! És ahogy ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok pedig örvendeztek, hogy látják az Urat. Majd ismét azt mondta nekik Jézus: Békesség nektek! Ahogy engem elküldött az Atya, én is úgy küldelek el titeket. Ezt mondva rájuk lehelt, és így szólt: Vegyetek Szentlelket! Akiknek bűneit megbocsátjátok, azok bocsánatot nyernek, akikéit megtartjátok, azokéi megmaradnak. Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt velük, amikor eljött Jézus. A többi tanítvány elmondta neki: Láttuk az Urat. De ő azt mondta: Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem teszem ujjamat a szegek helyére, és kezemmel nem érintem meg az oldalát, semmiképpen el nem hiszem. Nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, és Tamás is velük volt. Bár az ajtó zárva volt, Jézus bement, megállt középen, és azt mondta: Békesség nektek! Azután így szólt Tamáshoz: Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezemet, és nyújtsd ki a kezedet, és helyezd az oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő! Tamás pedig azt mondta neki: Én Uram és én Istenem! Jézus pedig így válaszolt: Mivel láttál engem, hittél; boldogok, akik nem látnak és hisznek. Sok más jelt is tett Jézus a tanítványok szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és ebben a hitben életetek legyen az ő nevében. János 20: 19 – 31.

Ige: Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezemet, és nyújtsd ki a kezedet, és helyezd az oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő! János 20: 27.

Testvéreim! Húsvét lényege a szemlélve megismerő látás megváltozása. A hús-vér ember názáreti Jézus testi valóján az Ő fogantatásától a kereszt haláláig és az eltemetésén át, bár tükör által és homályosan, de mindvégig áttetsződött a próféták által meglátott és láttatott Isten Fia, a világ alapletétele előtt megöletett Bárány, az örökkévaló Krisztus. A megfeszítet de feltámadott Krisztuson viszont, egy örökkévalóságon keresztül áttetsződik az ember Fia Názáreti Jézus, akit színről színre szemlélhet a megismerő látásunk.

Tegnap arról hallottunk igehirdetést, hogy az élő Krisztust, mi a saját valós testi valónk által ismerjük meg, másképpen újra fogalmazva, a hit általi megismerés nem zárja ki valós testi valónkat, ellenkezőleg Szentlélek Isten vonja be a teljes ember a Krisztussal való közösségbe. Mai bizonyágtételem a tegnap elkezdett tanítás elmélyítése.

Negyvennyolc évvel ezelőtt, 1976-ban *Jean Pierre Dutilleaux* belga fényképész, felfedező, és (állítólag "csak" amatőr) antropológus került először kapcsolatba a Toulambi (Pápua Új-Guinea) törzsszel, amelynek tagjai még soha nem érintkeztek a külvilággal, és egyikük sem látott soha fehér bőrű embert. A kamera megörökítette⁴ ezt a találkozást. A „felfedezettek” közülük még senki nem látta önmagát tükörben, méghozzá egy fehér, hús-vér és élőember többdimenziós tükörében. A toulambiak csodálkozva és félve, nagyon óvatosan közelítettek a feléjük kezét kinyújtó fehér emberhez. A szem látásával sokszor és sokáig járták körül újból és újból az ismeretlen körvonalait mielőtt az újuk hegyét⁵ többször visszakapkodva végül összeérintették volna *Jean Pierre Dutilleaux* újával. A legbátrabbak is féltek őt megérinteni, de a kíváncsiság végül legyőzte minden félelmüket. Lelkük legmélyén egy kérdés foglalkoztatta őket, embert látnak-e vagy sem? Előbb csak az újbegyekkel kapaszkodtak egymásba, majd kézfogás szerűen összefogóztak és kétszer háromszor meglendítették egymás kezét, mindez alatt pedig egymás szemébe néztek. A legcsodálatosabb az volt, ahogy a tenyerükkel megsimogatták *Jean Pierre Dutilleaux* bőrét karja és lába egész hosszában, majd a csupasz

felső combját többször is. Kezükkel jól megfoglák a húsát, a vállát, kitapintották általa a hús-csont embert, aki ugyanúgy édesanyjától született, mint ők maguk is. Megsimogatták az arcát, megérintették a fogát, belegyúrtak a hajába, majd a sajátjukba is. Döbbenetes volt, hogy míg Jean Pierre-t fedezték fel, saját magukat ismerték meg általa. Mert minden egyes érintés érzetüket összehasonlították saját testük ugyan azon tagjának érintésének érzetével. Új érzéseik alakultak ki a saját érzéseikről. Új tapasztalataik által körvonalazódott bennük az éppen csak megismert fehér ember hús-csont valósága. Főlemelően megdöbbenő az is, ahogy egy tálból együtt ettek abból az ételből, amit Jean Pierre *Dutilleaux* készített nekik. Együtt érezték ugyanakkor a sóval ízesített ételnek az ízét. Felragyogott a szemük minden falat után és jobb kezükkel, öntudatlanul, reflexszerűen újra és újra egyet csapva megérintették a tarkójukat. Így lett Jean Pierre *Dutilleaux* a saját testük és valóságos létezésük részévé, ez összehasonlító érintés, kitapintás, ízlelés, látva szemlélés és fölfedező észlelés által.

A Biblia szerint ugyanígy ismerte meg Ádám az ő testéből kivett és asszonnyá teremtett Évát! (1Móz 2: 18-25) Kívül és belül körüljárta őt, mielőtt elhangzott volna az első költemény: „Ez most már csontomból való csont, testemből való test!”

Miért írom le ezt ennyire részletesen? Mert alig találok szavakat annak elmondására, hogy akkor ott a toulombiak szívében, milyen megismerő felfedezés történt, hosszú percek és órákon keresztül.

A másik ok, amiért olyan sok időt szánok erre az, hogy mi is felismerjük, hogy nekünk is vannak hasonlóképpen szerzett biztos ismereteink és tapasztalataink. Idézd hát fel magadban azt az első szerelmes pillantást, kézfogást, csókot és simogatást, amikor nemcsak szerelmedet fedezted fel, hanem általa önmagadat is másként ismerted meg, mint előtte. Emlékezz hát vissza, hogyan ivódott beléd kitörölhetetlenül a te szerelmed élő képe! Ezért kiált fel nagy fájdalommal pálapostól, amikor a házasság tisztaságáról tanít, amikor így szól:

Kerüljétek a paráznaságot. Minden bűn, melyet az ember cselekszik, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? 1Kor 6:18 – 19.

Mi történik a paráznakodásban? A parázna képe beleivódik az egész testünk valójába állandó zavaró képként közém és a Krisztus arca közé kerül, makadályozva téged, hogy megismerd Istent és az ő igazságát, a te saját mennyei életedet.

Harmadszor pedig azért hívlak erre a felfedezésre, hogy kérjed Istent, hogy Ő vegyen el minden megkörmövelező akadást és vezesse a képzeletedet,⁶ hogy Szentlélekisten a feltámadott Jézust mutathassa meg benned⁷ is, aki azért jött, hogy bűnbocsánata által téged üdvözítsen! Jól hallottad, nem neked, hanem benned, hasonlóan ahhoz, ahogy azoknak a bennszülöttekben jelent meg a fehér ember és ez megváltoztatta őket. Hasonlóan ahhoz, ahogy a feleségedet, vagy a férjedet ismerted meg és ez a megismerés megváltoztatott téged! Krisztus érintése mindössze annyival több, hogy Ő teljesen megváltoztat téged, mert újjáteremt téged!

Az evangéliumok tudósítása szerint húsvétkor Jézus a tanítványainak, mint felfedezni vágyó gyermekeknek jelentette ki, nyilatkoztatta ki önmagát, miközben elrejtette magát a bölcsek és értelmeselek előtt. A Fiú és a mennyei Atya megismerésében Szentlélekisten az úgy mond a normális emberi megismerés-folyamatokat az immár feltámadással is megszerzett kegyelem egészen különös módon vette és veszi most is igénybe. A kinyilatkoztató Szentlélek nélkül senki nem ismerheti meg a Szentháromság egy örök Istent.

Az Atya és a Fiú ismerete a Szentháromság belső közösségének titka, melybe kinyilatkoztatás nélkül nem tudunk behatolni. A Fiút csak az Atya ismeri, az Atyát pedig csak a Fiú, és az, akinek

a Fiú kinyilatkoztatja őt. Ehhez Jézus Krisztusnak kell minden akadályt elhárítania, az útból félreállítania. Húsvétkor pontosan ez történik, Szentlélek munkája által pedig itt köztünk is. A tanítványok az Úr feltámadását megrémüléssel, megháborodással és szívbeli okoskodással együtt járó örömteli felfedezésként élték meg, és ezt alig lehet elmondani szavakkal. Miközben a tanítványok tanítványi testvérei hiteles tanukként tettek bizonyosságot arról, hogy Jézus él, az ő hallgatóik, mint például maga Tamás is, vagy azok, akik asszonyi fecsegésnek minősítették asszonytestvéreik tanúságtételét, ők mindnyájan megismerni nem akaró rest szívvel hitetlenkedtek. Akkor, - a már szemtanúk tapasztalati húsvét hite és a még nem szemtanúk tapasztalati nagypénteki hitetlen hite összecsapásának a pillanatában - állt meg Jézus közöttük, mint aki húsból való hús és csontjából való csont.⁸ A feltámadott Krisztus tehát a maga fizikai valóságában első reakcióként nem örömet és békességet gerjesztett a szívekben, hanem rémült zavarodottságot, és kinek-kinek a lelkében önmagával meghasonló kétkedő vitát (διαλογισμός).

Mivel zárja rövidre Jézus mindkettőt (a rémült zavarodottságot és a kétkedő vitát)? Azzal, hogy önmagához hívó bátorításával félelmeiket legyőző kíváncsiságot gerjeszt fel a tanítványaiban. Felszólította ugyanis őket, hogy lépjenek hozzá egészen közel, hogy látván lássák a sebhelyes, kezét, lábát, bőrét, Tamás esetében a dárdával átdöfött oldalát is, és e tapasztalás által ismerjenek és higgyenek!⁹ Krisztus kezdeményezi, hogy a tanítványai az észlelő látással hagyják magukat meggyőzni arról, hogy Jézus a maga élő valóságában van közöttük, hogy ők így ismerjék meg őt, és legyen erről kinek-kinek saját tapasztalata a saját testében.

Krisztus arra is felszólítja őket, hogy tapintsák (ψηλαφάω pszélaphaó) ki az ő feltámadott földi – hús és csont - valóját és ugyanazzal az érzékelő látással és megismeréssel állapítsák meg, hogy nem valami szellemet¹⁰ látnak, - mert annak (πνεῦμα) nincs sem húsa, sem csontja, - hanem szeretett Mesterüket és feltámadt Megváltójukat látják, a maga valóságosan élő voltában.

Ezek után megmutatta a sebeit, a tanítványai pedig jól-jól megnézték. Ezután az empirikus, kísérletező, ha úgy tetszik összehasonlító tapasztalás után örömmel teltek el, és Lukács szerint akkor e felfedezői öröm miatt nem hittek. Mintha tarkójukat érintve egyre csak ezt mondogatták volna: „Ez hihetetlen, hogy lehetséges ez?” Erre mit tett Jézus? Ennivalót kért és a szemük láttára halat és mézet evett. Mintha ezt mondta volna mindenkinek e tetteivel:

„Most a bizonyítékok birtokában döntsetek újra, fogalmazzátok újra az igazságot, és válasszatok igazságot! Húsvét vagy nagypéntek, feltámadott élet, vagy halál? Szörnyűséggel végződő múlt, félelmekkel teli jelen, sötét vagy pedig fényes és reményteljes jövő?”

A kettő közül az egyik élő valóság, a másik viszont vele teljes ellentétben egy hullaszagú bálvány. Ne engedd hát, hogy az ördög a megölve halott Jézust merevítse benned utálatos és pusztító bálvánnyá!¹¹ Engedd inkább és kérd, hogy Szentlélek Isten tegye élő valósággá az evangélium Krisztusát! Boldogan higgy és ne légy többet hitetlen!

Nem tudjuk, hogy mennyi idő telhetett el ezzel kalandos, szemmel, szájjal, nyelvvel, kézbőrrel és elmével történő felfedezéssel, szemlélődéssel, és a legnagyobb hihetlenség megismerés kognitív feldolgozásával, amikor megszólalt Jézus és ezt mondta az alig meggyőzhető tanítványoknak:

„Ezek azok a beszédek, melyeket szóltam néktek, mikor még együtt voltunk, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megírtak a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsolttárokban én felőlem. Akkor megnyilatkoztatta az ő elméjüket, hogy értsék az írásokat.” Luk 24:44-45.

Bizony, Jézus a mai alapigéből is idézett igével szólít fel bennünket is, hogy úgy mond:

„(...) ne légy balga, rest szívű¹² és hitetlen, hanem legyél e megismerés által hívő!”

A feltámadás teljes valósága a Jézus szavain keresztül jut el a mindenkori tanítványai lényéhez. Ragadd hát meg Szentlélekisten értelmezését! Semmi nem hatol mélyebbre bennük, mint az Úr Szentlélekkel szóló igéje. Minden addigi tapintás felszínes érintésnek bizonyult az igéhez képest, sőt a Szentlélek által szóló Ige tett bennük valóságossá minden egyes érzékelést! Fogjátok fel végre, hogy így teljesültek be az írások, minden, ami csak írva van a törvényben a prófétáknál és a zsoltárokból énekeltem! – mondta az Úr. Azt is hozzátette, hogy így legyetek a tanúim! Ezt erősíti meg Péter és János, amikor így szólnak:

Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk. Apcs 4: 20.

Ami kezdettől fogva vala, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Igéjéről. (És az élet megjelent és láttuk és tanúbizonyságot teszünk róla és hirdetjük nektek az örök életet, amely az Atyánál vala és megjelent nekünk;) Amit hallottunk és láttunk, hirdetjük nektek, hogy nektek is közösségetek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal. És ezeket azért írjuk nektek, hogy örömetek teljes legyen. 1Ján 1:1 – 4.

Pünösd utám ugyanazok a népvezetők, akik Jézust halála adták azt követelték az apostoloktól, hogy tagadják meg a Krisztust, a halottak közül feltámadt Isten fia Messiás Jézust. Nem tehetjük, - mondták, hogy megtagadjuk a magunk teljes valójában megismert Krisztust, mert akkor az önként vállalt pokol maga volna az számunkra! Akár meg is ölhetek, az igazságot nem tagadjuk meg!

Mivel az örök élet igazsága a mi testi-lelki emberi valónktól elválaszthatatlan, felkel a sárkány, az ő kígyó, hogy elpusztítsa a fizikai valónkat¹³, mindazokat, akik Krisztushoz hasonlóvá lettek a Szentlélek bennük elvégzett munkája által, mert ezt jelenti az asszony mavából valónak lenni. Ez történik ebben az utolsó időben, tartsunk hát ki Urunk hamarosan bekövetkező megjelenéséig! Hogyan?

Úgy, hogy nem engeded, hogy az ördög a megölve halott Jézust merevítse benned utálatos és pusztító bálványá! Engedd inkább, sőt kérvén kérjed, hogy Szentlélek Isten tegye élő valósággá benned az evangélium Krisztusát! Krisztus él, mert feltámadt a halottak közül és bűneid bocsánatával jön hozzád. A személyesen neked hirdetett bűnbocsánatban akar veled találkozni! Jöjj hát az érted megtöretett Krisztushoz, aki feltámadt a halottak közül! Akarj az így feltámadott Krisztusnak te magad is így a tanújává lenni! Ámen.

Jegyzetek.

¹ ἀνόητος, on (anoétoosz, on) 1) nem értelmes, nem gondolkodó 2) esztelen, ostoba, tudatlan, bolond Etimológia: ἄ (fosztóképző) + νοέω (noeó) 1) ért, megért, felfog 2) gondol vmire, gondolkodik 3) elgondol, elképzeli 4) észrevesz.

² βραδύς, εἶα, ú (bradüs, eia, ü) 1) lassú 2) közömbös, tompa 3) késlekedő

³ És ő monda nekik: Óh balgatók és rest szívűek mindazoknak elhívására, amiket a próféták szóltak! Luk 24: 25.

⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=JXcWwHxCBE> Nézd a 4 perc 21 másodperctől! Vesd össze még: <http://www.latomus.eoldal.hu/cikkek/Blogfeleseg/jean-pierre-dutilleaux-talalkozasa-a-toulambis-torzszel--papua-uj-guinea-.html>

⁵ Lásd a Sixtus-kápolna mennyezetfreskóján Michelangelo „Ádám teremtése” festményét! https://hu.wikipedia.org/wiki/A_Sixtus-k%C3%A1polna_mennyezetfresk%C3%B3ja#/media/File:God2-Sistine_Chapel.png

⁶ „A képzelet hatalom: Isten azért adja a szentnek, hogy általa áthelyezhesse magát olyan kapcsolatokba, amelyekben még nem volt.” In: Oswald Chambers: Krisztus mindenekfelett, Primó/Evangéliumi Kiadó, Budapest 1992, o. 43.

⁷ „De mikor az Istennek tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva és elhívott az ő kegyelme által, hogy **kijelentse az ő Fiát én bennem**, hogy hirdessem őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam (πρός: prosz = ra, re, nál, nél, mellett, on, en, ön, hoz, hez, höz, elé, előtt, felé, tájban, körül és ἀνατίθημι: anathíthemi = kifejt, közöl, előad) - kifejt, közöl, előad, azaz nem voltam kíváncsi a hústest értelmező előadására, értelmezésére, hanem a Szentlélekre akartam hallgatni) testtel és vérrel, Sem nem mentem Jeruzsálemba az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaszkuszba. Azután három esztendő múlva fölmentem Jeruzsálemba, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig. Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem [csak] Jakabot, az Úr atyjafiát. Amiket pedig néktek írok, íme Isten előtt [mondom], hogy nem hazudom. Gal 1:15-20.

⁸ „És monda az ember: Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez asszonyembernek neveztesse, mert emberből vétetett.” 1Móz 2:23.

⁹ „Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd [ide] a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő!” Ján 20:27.

¹⁰ Pneumatikus lelket.

¹¹ Vö. Oswald Chambers: Krisztus mindenekfelett, Primó/Evangéliumi Kiadó, Budapest 1992, o. 43.

¹² És ő monda nekik: Óh balgatók és rest szívűek mindazoknak elhívására, amiket a próféták szóltak! Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az ő dicsőségébe? És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nekik minden írásokban, amik őfelőle megírtak. Luk 24:25 – 27.

¹³ Megharagvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és akiknél vala a Jézus Krisztus bizonyágtétele. Jel 12: 17.